

Danielin kirja - Numero kaksikymmentäseitsemän

एक और गुप्त स्वप्न

Jeff Pippenger

2023-12-22

Nebukadnessarin toinen uni merkitsee ”lopun aikaa”, jolloin kahta palvojien luokkaa kutsutaan tulemaan ja tutkimaan sitä ”tiedon lisääntymistä”, joka avattiin vuonna 1798. Daniel tunnustetaan tämän jälkeen myös Beltšassariksi, mikä osoittaa hänen olevan Jumalan liittokansa, sillä nimenmuutos merkitsee profeetallisesti liitosuhdetta. Nebukadnessar myönsi, että Danielissa oli Pyhän Hengen läsnäolo, ja aiemman kokemuksensa perusteella Danielista hän ajatteli, ettei ”mikään salaisuus” tuottaisi Danielille vaikeutta, mutta tämän unen salaisuus tuotti Danielille vaikeutta.

Oi Beltassar, tietäjien päämies, koska minä tiedän, että pyhien jumalien henki on sinussa eikä mikään salaisuus ole sinulle liian vaikea, ilmoita minulle sen unen näyt, jonka minä olen nähnyt, ja sen selitys. Nämä olivat pääni näyt vuoteellani: minä katselin, ja katso, keskellä maata oli puu, ja sen korkeus oli suuri. Puu kasvoi ja vahvistui, ja sen korkeus ulottui taivaaseen, ja se näkyi maan ääriin saakka. Sen lehdet olivat kauniit ja sen hedelmä runsas, ja siinä oli ravinto kaikille; kedon eläimet saivat varjon sen alta, ja taivaan linnut asuivat sen oksilla, ja kaikki liha sai siitä ravintonsa. Minä näin pääni näyissä vuoteellani, ja katso, vartija, pyhä, astui alas taivaasta. Hän huusi suurella äänellä ja sanoi näin: Hakatkaa puu maahan ja katkokaa sen oksat, karistakaa sen lehdet ja hajottakaa sen hedelmä; paetkoot eläimet sen alta ja linnut sen oksilta. Kuitenkin jättäkää sen juurikanto maahan, rautaisella ja vaskisella siteellä sidottuna, kedon hentoiseen ruohoon; ja kastukoon se taivaan kasteesta, ja olkoon sen osa eläinten kanssa maan ruohossa. Muutettakoon hänen sydämensä pois ihmisen sydäimestä, ja annettakoon hänelle pedon sydän; ja menkööt seitsemän aikaa hänen ylitsensä. Tämä asia on vartijain säädöksellä, ja tämä päätös pyhien sanalla, jotta elävät tietäisivät, että Korkein hallitsee ihmisten valtakuntaa ja antaa sen kenelle tahtoo ja asettaa sen yli ihmisistä halvimman. Tämän unen olen minä, kuningas Nebukadnessar, nähnyt. Nyt sinä, oi Beltassar, ilmoita sen selitys, koska kaikki minun valtakuntani viisaat miehet eivät kykene tekemään minulle tunnetuksi sen selitystä; mutta sinä kykenet, sillä pyhien jumalien henki on sinussa. Silloin Daniel, jonka nimi oli Beltassar, hämmästyi hetkisen, ja hänen ajatuksensa saivat hänet levottomaksi. Kuningas puhui ja sanoi: Beltassar, älköön uni tai sen selitys sinua pelästyttäkö. Beltassar vastasi ja sanoi: Herrani, tulkoon uni sinun vihamiehillesi ja sen selitys sinun vihollisillesi. Daniel 4:9–19.

Daniel on ”levoton” unen ja sen selityksen tähden, sillä hän voi ymmärtää, kuinka Nebukadnessar saattaisi loukkaantua selityksestä, mutta kun Nebukadnessar rohkaisee häntä puhumaan, Daniel antaa Nebukadnessarille varoituksen tulevasta tuomiosta. Tämä varoitus tulevasta tuomiosta on vertauskuva ensimmäisen enkelin varoituksesta, joka saapui lopun aikana vuonna 1798.

Silloin Daniel, jonka nimi oli Beltesassar, oli hämmästyksissään jonkin aikaa, ja hänen ajatuksensa pelästyttivät hänet. Kuningas puhui ja sanoi: ”Beltesassar, älköön uni tai sen selitys sinua pelästyttäkö.” Beltesassar vastasi ja sanoi: ”Herrani, tulkoon uni sinun vihamiehillesi ja sen selitys sinun vihollisillesi.” Daniel 4:19.

Daniel oli ”kauhistunut yhden hetken ajan”. Tämä ”hetki” on yksi niistä viidestä kerrasta, jolloin sana ”hetki” esiintyy Danielin kirjassa, eikä sitä löydy mistään muualta Vanhasta testamentista. Tässä se edustaa sitä ajanjaksoa, jonka aikana Daniel, kuvaten niitä ”viisaita”, jotka ymmärtävät tiedon lisääntymisen, valmistautuu antamaan ensimmäisen enkelin varoituksen, joka julistaa tutkivan tuomion alkaneeksi 22. lokakuuta 1844. Danielin unen selitys sisältää paitsi ilmoituksen tulevasta tuomiosta myös kutsun Nebukadnessarille lakata tekemästä syntiä, kuvaten ensimmäisen enkelin ikuista evankeliumia. Tämä ”hetki” sijoittuisi profeettallisesti lopun aikaan, vuoteen 1798, jolloin ensimmäinen enkeli astui historiaan. Ensimmäinen enkeli astui historiaan vuonna 1798, Jumalan pohjoista valtakuntaa vastaan tuoman koston ”seitsemän ajan” päättyessä, jotka olivat alkaneet vuonna 723 eKr.

Sillä ne ovat koston päivät, jotta kaikki, mikä kirjoitettu on, kävisi toteen. Mutta voi raskaina olevia ja imettäviä niinä päivinä! sillä maassa on oleva suuri ahdistus ja viha tätä kansaa kohtaan. Ja he kaatuvat miekan terään, ja heidät viedään vankeina kaikkien kansojen sekaan; ja pakanat tallaavat Jerusalemiä, kunnes pakanain ajat täyttyvät. Luukas 21:22–24.

Nebukadnessarin oli elettävä pedon sydän rinnassaan sen Jumalan koston ajanjakson ajan, joka kohtasi Israelin pohjoista valtakuntaa, sillä Nebukadnessar oli pohjoisen kuningas. Luukas yksilöi saman ajanjakson ”ajoiksi” (”pakanain ajoiksi”), monikossa, osoittaessaan Jerusalemin tallaamisen päättymiskohdan.

Ja he kaatuvat miekan terään, ja heidät viedään vangeiksi kaikkien kansojen sekaan; ja pakanat tallaavat Jerusalemiä, kunnes pakanain ajat täyttyvät. Luuk. 21:24.

Ilmestyskirjassa pakanain pyhäkön ja sotajoukon tallaamisen ajaksi määritellään yksinkertaisesti tuhat kaksisataa kuusikymmentä vuotta, sillä siinä korostetaan yksinomaan paavillisen vainon ajanjaksoa.

Mutta temppelin ulkopuolella oleva esikartano jätä pois äläkä mittaa sitä, sillä se on annettu pakanoille; ja he tallaavat pyhää kaupunkia neljäkymmentä kaksi kuukautta. Ja minä annan voimani kahdelle todistajalleni, ja he profetoivat tuhat kaksisataa kuusikymmentä päivää säkkipukuihin puettuina. Ilmestys 11:2, 3.

Danielin Nebukadnessarille antama varoitussanoma edustaa varoitusta tulevasta tuomiosta. Tämän varoitussanomien saapuminen sijoitetaan vertauskuvallisesti vuoteen 1798, jolloin ensimmäinen enkeli saapui varoittamaan lähestyvistä tutkivasta tuomiosta. Nebukadnessaria koskenut ennustettu tuomio toteutui luvun neljä sanan ”hetki” toisessa käyttökohdassa.

Kaikki tämä tuli kuningas Nebukadnessarin osaksi. Kahdentoista kuukauden kuluttua hän käveli Babylonin valtakunnan palatsissa. Kuningas puhui ja sanoi: Eikö tämä ole se suuri Babylon, jonka minä olen voimani väkevyydellä rakentanut kuninkaalliseksi asunnoksi

valtakunnan kunniaksi ja majesteettini ylistykseksi? Kun sana vielä oli kuninkaan suussa, taivaasta lankesi ääni, joka sanoi: Sinulle, kuningas Nebukadnessar, julistetaan: valtakunta on otettu sinulta pois. Ja sinut ajetaan pois ihmisten luota, ja asuinsijasi on oleva kedon eläinten joukossa; sinun annetaan syödä ruohoa kuin härkien, ja seitsemän aikaa on kulkeva ylitsesi, kunnes tiedät, että Korkein hallitsee ihmisten valtakuntaa ja antaa sen kenelle tahtoo. Sillä hetkellä tämä sana täyttyi Nebukadnessarissa; hänet ajettiin pois ihmisten luota, ja hän söi ruohoa kuin härät, ja hänen ruumiinsa kastui taivaan kasteesta, kunnes hänen hiuksensa kasvoivat kotkan sulkien kaltaisiksi ja hänen kyntensä lintujen kynsien kaltaisiksi. Daniel 4:28–33.

Ennustettu tuomio tuli juuri sillä ”hetkellä”, jolloin Nebukadnessarin sydän ylpistyi. Ennustettu tutkiva tuomio tuli, kun Jumalan tutkivan tuomion ”hetki” alkoi.

Jumalan tuomion ”hetki” 22. lokakuuta 1844 oli synnyttänyt kaksi palvojien luokkaa, joita Danielin kahdennessatoista luvussa kuvataan ”viisaiksi” ja ”jumalattomiksi”, ja joita myös esitetään vertauksessa kymmenestä neitsyestä ”viisaina” tai ”tyhminä”, ja joita myös kuvataan Habakukin toisessa luvussa niiksi, jotka vanhurskautettiin uskosta, vastakohtana niille, joissa ilmeni sama luonne kuin Nebukadnessarissa sinä ”hetkenä”, jolloin hänen tuomionsa tuli.

Katso, sen sielu, joka on pöyhkeä, ei ole hänessä oikeamielinen; mutta vanhurskas on elävä uskonsa kautta. Habakuk 2:4.

Kunkin kolmen linjan kaksi ryhmää tulivat ilmi, kun hänen tuomionsa ”hetki” koitti 22. lokakuuta 1844; tätä Nebukadnessarin tuomion ”hetki” esittää. Vuosi 1798 oli ”seitsemän ajan” ”ensimmäisen” vihastuksen päätepiste, jolloin paavikunta lakkasi menestymästä, sillä sille annettiin kuolinhaava.

Ja kuningas tekee mielensä mukaan; hän korottaa itsensä ja ylentää itsensä jokaisen jumalan yläpuolelle ja puhuu ihmeellisiä sanoja jumalien Jumalaa vastaan, ja menestyy, kunnes vihan aika on täyttynyt; sillä se, mikä on määrätty, tapahtuu. Daniel 11:36.

1844 oli ”viimeisen” vihastuksen loppu:

Ja hän sanoi: Katso, minä teen sinulle tietäväksi, mitä on tapahtuva vihan viimeisessä lopussa; sillä määrättyyn aikaan tulee loppu. Daniel 8:19.

Sanan ”hetki” ensimmäinen käyttö Danielin kirjan neljännessä luvussa edustaa vuotta 1798, joka oli Jumalan ”seitsemän ajan” kestäneen suuttumuksen ”ensimmäisen” vaiheen loppu Israelin pohjoista valtakuntaa vastaan; ensimmäisen enkelin sanoman saapuminen lopun aikana; sekä Nebukadnessarin ”seitsemän ajan” päättyminen ”päivien lopussa”.

Sanan ”hetki” toinen käyttö Danielin neljännessä luvussa edustaa vuotta 1844, joka oli ”seitsemän ajan” ”viimeisen” närkästyksen loppu eteläistä Juudan valtakuntaa vastaan. Se oli myös tutkivan tuomion saapuminen sekä Nebukadnessarin henkilökohtainen tuomio.

Ensimmäinen luku määrittelee kolmivaiheisen koetusprosessin historian ja osoittaa ensimmäisen enkelin sanoman voimaantumisen 11. elokuuta 1840. Neljäs luku kuvaa ensimmäisen enkelin

sanoman saapumista lopun aikana vuonna 1798, ja se on asetettava ensimmäisen luvun päälle. Neljäs luku korostaa ensimmäisen enkelin sanomaa ja sen varoitusta lähestyvistä tuomiosta sekä osoittaa 22. lokakuuta 1844 ja kolmannen enkelin sanoman saapumisen.

Yhdessä ne edustavat paitsi adventismin myös Yhdysvaltojen alkua. Luvut yhdestä kolmeen käsittelevät myös adventismin loppuvaiheen historiaa sekä Yhdysvaltojen loppua. Viides luku sekä Belsassarin todistus asettuvat niin ikään linjaan näiden kolmen ensimmäisen luvun kanssa.

Ensimmäinen luku, rinnastettuna neljänteen lukuun, kuvaa ensimmäisen enkelin liikettä ja sitä historian vaihetta, jolloin Danielin kirja avattiin lopun aikana vuonna 1798. Tuolloin avattu sanoma kuvataan Ulaijoen näyssä, joka edustaa Danielin lukuihin seitsemän, kahdeksan ja yhdeksän sisältyvän tiedon lisääntymistä.

Kuningas Belsassarin kolmantena hallitusvuotena minulle, minulle Danielille, ilmestyi näky sen jälkeen, mikä minulle oli ensiksi ilmestynyt. Ja minä näin näyssä; ja tapahtui, kun näin, että minä olin Suusassa, linnassa, joka on Eelamin maakunnassa; ja minä näin näyssä, ja minä olin Uulain virran varrella. Daniel 8:1, 2.

Luvut yksi–kolme, rinnastettuina viidenteen lukuun, kuvaavat kolmannen enkelin liikettä ja sitä historian vaihetta, jolloin Danielin kirja avattiin vuonna 1989. Tuolloin avattu sanoma symboloidaan Hiddekel-joen näyllä, joka edustaa kymmenenteen, yhteenteentoista ja kahdenteentoista lukuun sisältyvän tiedon lisääntymistä.

Ja ensimmäisen kuun kahdentenakymmenentenäneljäntenä päivänä, kun minä olin suuren virran, Hiddekelin, rannalla. Daniel 10:4.

Jatkamme Nebukadnessarin ja Belsassarin linjan tarkastelua seuraavassa artikkelissa.

”Jumalan sanan paljon läheisemmälle tutkimiselle on tarvetta. Erityisesti Danieliin ja Ilmestyskirjaan tulisi kiinnittää huomiota enemmän kuin koskaan aikaisemmin työmme historiassa. Meillä saattaa olla vähemmän sanottavaa joistakin aihepiireistä Rooman vallan ja paaviuden suhteen, mutta meidän tulisi kiinnittää huomio siihen, mitä profeetat ja apostolit ovat kirjoittaneet Jumalan Hengen innoituksesta. Pyhä Henki on ohjannut asiat niin, sekä profetiaa annettaessa että kuvatuissa tapahtumissa, että opettamaan, että inhimillisen välikappaleen tulee pysyä poissa näkyvistä, kätkeynä Kristukseen, ja että taivaan Herra Jumala ja Hänen lakinsa tulee korottaa.

”Lue Danielin kirja. Tuo esiin kohta kohdalta siellä esitetty valtakuntien historia. Katso valtiomiehiä, neuvostoja, mahtavia sotajoukkoja, ja näe, kuinka Jumala toimi nöyryyttääkseen ihmisten ylpeyden ja painaakseen inhimillisen kunnian tomuun. Ainoastaan Jumala esitetään suurena. Profeetan näyssä Hänet nähdään syöksemässä maahan yhden mahtavan hallitsijan ja asettamassa toisen hänen sijaansa. Hänet ilmoitetaan maailmankaikkeuden hallitsijaksi, joka on perustamassa iankaikkista valtakuntaansa – Ikiaikainen, elävä Jumala, kaiken viisauden Lähde, nykyisyyden Hallitsija, tulevaisuuden Ilmoittaja. Lue ja ymmärrä, kuinka köyhä, kuinka hauras, kuinka lyhytikäinen, kuinka erehtyvä, kuinka syyllinen ihminen on korottaessaan sielunsa turhuuteen.”

Pyhä Henki osoittaa meille Jesajan kautta Jumalaan, elävään Jumalaan, huomion ensisijaisena kohteena — Jumalaan sellaisena kuin Hänet on ilmoitettu Kristuksessa. ”Sillä meille on lapsi syntynyt, meille on poika annettu; hallitus on hänen hartioillaan, ja hänen nimensä on: Ihmeellinen, Neuvonantaja, Väkevä Jumala, Iankaikkinen Isä, Rauhanruhtinas” [Jesaja 9:6].

Valo, jonka Daniel sai suoraan Jumalalta, annettiin erityisesti näitä viimeisiä päiviä varten. Näyt, jotka hän näki Ulaijoen ja Hiddekelin, Sinearin suurten jokien, varsilla, ovat nyt täyttymässä, ja kaikki ennustetut tapahtumat ovat pian käyneet toteen.

”Ajatelkaa juutalaisen kansan olosuhteita silloin, kun Danielin profetiat annettiin. Israelilaiset olivat pakkosiirtolaisuudessa, heidän temppelinsä oli hävitetty, heidän temppelipalveluksensa keskeytetty. Heidän uskontonsa oli keskittynyt uhrijärjestelmän seremonioihin. He olivat tehneet ulkonaisista muodoista kaiken keskeisimmän, samalla kun he olivat kadottaneet todellisen jumalanpalveluksen hengen. Heidän jumalanpalvelusmenonsa olivat turmeltuneet pakanuuden perinnäistapojen ja käytäntöjen vaikutuksesta, ja uhrimenojen toimittamisessa he eivät katsoneet varjon tuolle puolen todellisuuteen. He eivät erottaneet Kristusta, ihmisten syntien todellista uhria. Herra vaikutti niin, että kansa joutui pakkosiirtolaisuuteen ja temppelipalvelus keskeytettiin, jotta ulkonaisista seremonioista ei tulisi heidän uskontonsa koko sisältö. Heidän periaatteensa ja käytäntönsä oli puhdistettava pakanuudesta. Rituaalipalvelus lakkasi, jotta sydämen palvelus voisi elpyä. Ulkonainen loisto poistettiin, jotta hengellinen voisi tulla ilmi.” Manuscript Releases, osa 16, 333, 334.